نگرانی کنگره آمریکا از روابط روسیه و آلمان

اروپا اسیر که خواهد شد؟

حمیدرضا پیش‌بهار

در حالی که ترامپ با آغوش باز پوتین و سیاست‌های وی را می‌پذیرد، قانون‌گذاران آمریکایی نگران احداث خط‌لوله Nord Stream ۲ هستند. کنگره آمریکا قصد دارد تا با تحریم این پروژه عظیم انتقال گاز از دریای بالتیک، راه را برای صادرات گاز آمریکا به اتحادیه اروپا هموار کند. به نظر می‌رسد با پیشرفت پروژه انتقال گاز از طریق دریای بالتیک به آلمان، تنها راه جلوگیری از به سرانجام رسیدن آن اعمال تحریم‌های همه جانبه آمریکا بر این پروژه ۱۱ میلیارد دلاری است. البته هنوز معلوم نیست آمریکا بتواند مابه تفاوت تقاضای انرژی اروپا را تامین کند؛ علاوه بر این تصمیم اروپاییان مبنی بر قبول کمک‌های واشنگتن در زمینه امنیت انرژی، شرط لازمی است که ابهامات این استراتژی غربی رو دوچندان می‌کند.

روز پنجشنبه هفته پیش دو سناتور جمهوری‌خواه، جان باراسو و کوری گاردنر لایحه‌ای را پیشنهاد کردند که براساس آن تحریم‌های اقتصادی آمریکا شرکت‌های فعال در پروژه Nord Stream ۲ را در بر خواهد گرفت. سال پیش کنگره آمریکا در لایحه‌ای عمومی تحریم‌های بالقوه‌ای را بر پروژه‌های صنعت انرژی روسیه اعمال کرد. اما این لایحه جدید مشخصا پروژه Nord Stream ۲ را هدف قرار داده است و با تصویب آن تحریم‌های اجباری نیازی به تایید رییس جمهور ترامپ نخواهد داشت. این لایحه سعی خواهد کرد مسیر صادرات گاز آمریکا به ژاپن و متحدان اروپایی عضو ناتو را هموار کند.

باب منندز، سناتور دموکرات نیز در اقدامی جداگانه اعلام کرده که با پیشنهاد لایحه‌ای جدید، مصوبات سال گذشته کنگره مبنی بر تحریم پروژه‌های صنعت انرژی روسیه را عملی خواهد کرد. سناتور باراسو سال‌ها است برای صادرات گاز آمریکا به اعضای ناتو تلاش می‌کند و خود اصلی‌ترین منتقد احداث خط لوله جدید است. البته کارشناسان صنعت انرژی معتقدند که زمان‌بندی اقدامات اخیر کنگره در راستای مقابله با زبان نرم ترامپ در قبال این پروژه است. ترامپ در دیدار هفته پیش خود با پوتین اشاره‌ای به این پروژه نکرد. سخنگوی سناتور جمهوری‌خواه معتقد است که با تصویب این لایحه تلاش‌های بلند مدت باراسو در راستای «افزایش امنیت انرژی اروپا از طریق راه‌های جایگزین برای بلندمدت» است. باراسو پیش از این لایحه‌ای دیگر را نیز پیشنهاد داده بود: «گاز طبیعی آمریکا، منبع مطمئن و قابل اتکای تامین انرژی». آمریکا سال‌ها است سد راه افزایش خطوط لوله انتقال گاز روسیه به اروپا شده است. از نظر آمریکا با احداث این خطوط لوله وابستگی اتحادیه اروپا به انرژی روسیه افزایش خواهد یافت و مسکو می‌تواند با سلطه بر شریان حیاتی اقتصاد اروپا، اهرم چانه‌زنی قوی‌تری در مذاکره با متحدان اروپایی امریکا بدست آورد. اما به نظر می‌رسد آمریکا با پیشنهاد جایگزینی گاز خود به جای گاز روسی، واشنگتن پیام غلطی را به اروپا ارسال خواهد کرد: ما به فکر منافع خود هستیم و این تنها جنگی تجاری است. برندار شافر کارشناس صنعت انرژی از دانشگاه جرج‌تاون در این زمینه می‌گوید: «ایجاد ارتباط بین تحریم پروژه Nord Stream ۲ و صادرات گاز آمریکا به اروپا به عنوان منبع جایگزین، موضع آمریکا در قبال امنیت انرژی اروپا را تضعیف خواهد کرد؛ در این صورت مسکو می‌تواند ادعا کند که آمریکا از سر منافع خود دست به چنین اقدامی زده است، در حالی که در واقعیت تنها دلیل تحریم این نیست».

مشکل دیگر آنجا است که شرکت‌های متعدد اروپا در پروژه Nord Stream ۲ در حال همکاری با گازپروم روسیه هستند و آلمان به عنوان مقصد خط لوله سال‌ها است که از این پروژه حمایت می‌کند. به این ترتیب هرگونه تلاش برای متوقف ساختن این پروژه متحدان اروپایی آمریکا را نیز تحت فشار قرار خواهد داد. در این شرایط ترامپ هفته آینده با رییس کمیسیون اروپا دیدار خواهد کرد و امنیت انرژی اروپا نیز یکی از موضوعات این نشست خواهد بود.

آنجلا گریگوس، کارشناس انرژی شورای آتلانتیک در همین راستا معتقد است: «در شرایطی که تنش بین آمریکا و متحدان اروپایی خود، بخصوص آلمان بالا گرفته است، تحریم شرکت‌های اروپایی به خاطر مشارکت در پروژه Nord Stream اختلاف بین اروپا و آمریکا را دو چندان خواهد کرد و نمی‌تواند موضع متحد غرب در برابر مسکو را تقویت کند» از منظر آمریکایی‌ها راه‌های چندانی برای مقابله با این پروژه باقی نمانده است، پروژه‌ای که حجم صادرات گاز روسیه به اروپا را دو برابر خواهد کرد و در این میان خط لوله عبوری از دریا اکراین را به عنوان واسط سنتی بین اروپا و روسیه دور خواهد زد. نقش اکراین به عنوان مسیر عبور گاز به اروپا باعث شده این کشور سالانه درآمد هنگفتی از قبال ترانزیت گاز بدست آورد و در عین حال تضمینی برای تامین انرژی مورد نیاز خود داشته باشد. در حال حاضر پروژه Nord Stream ۲ تمامی مجوزهای مورد نیاز برای پیشرفت کار را بدست آورده است.

پروژه گسترش خطوط لوله Nord Stream از سال ۲۰۱۵ به طور جدی مطرح شده است و همین موضوع باعث اختلاف بین کشورهای اروپایی شده است. رهبران کشورهای اروپای مرکزی و شرقی و مشخصا اوکراین و لهستان معتقدند که در صورت تامین انرژی آلمان و دیگر کشورهای غربی به صورت مستقیم، آنها را در زمستان‌های سرد تنها خواهند گذاشت

کارگران از اوایل بهار در سواحل آلمان در حال لوله‌گذاری هستند. واکلاو بارتوشکا، وزیر انرژی جمهوری چک در مورد این پروژه می‌گوید: «پروژه Nord Stream ۲ به مرحله‌ای از اجرا رسیده است که تنها با تحریم‌های آمریکا می‌توان جلوی پیشرفت آن را گرفت، در غیر این صورت ساخته خواهد شد»

پروژه گسترش خطوط لوله Nord Stream از سال ۲۰۱۵ به طور جدی مطرح شده است و همین موضوع باعث اختلاف بین کشورهای اروپایی شده است. رهبران کشورهای اروپای مرکزی و شرقی و مشخصا اوکراین و لهستان معتقدند که در صورت تامین انرژی آلمان و دیگر کشورهای غربی به صورت مستقیم، آنها را در زمستان‌های سرد تنها خواهند گذاشت. روسیه بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ چنین کرده بود.

اتحادیه اروپا نیز از گذشته با این پروژه مخالف بوده است زیرا آن را مغایر با سیاست‌های این اتحادیه در زمینه تنوع‌بخشی به منابع انرژی می‌داند. سال گذشته صادرات گاز روسیه به اتحادیه اروپا به رکورد جدیدی رسید و تقریبا یک سوم گاز اروپا از طریق این کشور تامین شد. منتقدان معتقدند که وابستگی آلمان به گاز روسیه در دهه‌های اخیر اولویت‌های سیاست خارجه این کشور را تغییر داده است و احداث خط لوله از طریق دریای بالتیک این واقعیت تشدید خواهد شد. گرهارد شرودر، صدراعظم سابق آلمان با مشارکت در صنعت انرژی روسیه باعث بدنامی آلمان در اروپا شده است؛ وی پس از نظارت بر احداث خطوط لوله اولیه Nord Stream به هیئت مدیره غول نفتی روسیه، Roseneft پیوست. گریگاس در این زمینه می‌گوید: «از آنجا که آلمان از دهه ۷۰ میلادی شروع به خرید گاز از روسیه کرده است، روابط و گروه‌های ذینفع در این بین تشکیل شده‌اند. این روابط از زمان شروع پروژه Nord Stream ۱ تثبیت شده‌اند و پروژه جدید تنها ادامه آن روند است»

در مقابل حامیان این پروژه معتقدند در حالی که تقاضای انرژی در حال افزایش است و اروپا مانند گذشته نمی‌تواند گاز خود را تامین کند، پروژه Nord Stream ۲ می‌تواند از طریق انتقال مستقیم انرژی ارزان به قلب اروپا، امنیت انرژی منطقه را افزایش دهد. مشارکت شرکت‌های اروپایی در این پروژه وجه اقتصادی آن را نشان می‌دهد و این خط لوله را نمی‌توان تحت عنوان سلاح ژئوپلتیک مسکو محدود کرد.

در واقع باید توجه داشت که تجارت گاز روسیه و اروپا خیابانی دو طرفه است. اروپا سهم عمده‌ای از درآمد گازپروم را تامین می‌کند و از این طریق به صورت غیرمستقیم دولت روسیه را تامین مالی می‌کند. منافع مشترک این تجارت را سرپا نگه داشته است. برندا شافر با این عقیده موافق است: «در مورد روسیه و آلمان تجارت گاز وابستگی متقابلی بین دو کشور به وجود آورده است. مسکو آلمان را بزرگترین مشتری خود می‌داند و به درآمدهای گازی از این طریق وابسته است، در مقابل روسیه اصلی‌ترین منبع انرژی آلمان است» تامین گاز اروپا از طریق آمریکا نمی‌تواند راهکاری بلندمدت برای اروپا باشد و لایحه مذکور به مانند بسیاری از دیگر لوایح این چنینی تنها در جهت تسهیل صادرات گاز آمریکا به اروپا تصویب می‌شود. تا پیش از انقلاب شیل صادرات نفت و گاز از آمریکا به اقصا نقاط جهان ممنوع بود. در اواخر دولت اوباما این قانون منع صادرات ملغی شد. البته اولین ترمینال‌های صادراتی گاز آمریکا در حال تکمیل است و ظرفیت صادرات گاز طبیعی مایع، LNG، از طریق آمریکا سال آینده و با شروع فعالیت این ترمینال‌ها افزایش خواهد یافت. در مقابل صادرات گاز به اروپا موانع دیگری

بازار جهانی حجم عمده‌ای از صادرات گاز آمریکا را به سمت آمریکای لاتین و آسیا سوق داده است. سال گذشته کل واردات گاز اروپا از آمریکا تنها برابر با نیمی از واردات مکزیک بوده است. دلیل عمده این موضوع اختلاف قیمت گاز در نقاط مختلف دنیا است. محموله‌های LNG آمریکایی در آسیا به قیمت بالاتری خریده می‌شوند. در نتیجه اختلاف قیمت بین مقاصد اروپایی و آسیایی سودآوری و انگیزه صادرات گاز به اروپا را پایین‌تر خواهد آورد

هم دارد. آلمان ترمینال‌های وارداتی لازم برای دریافت LNG را ندارد و اکثر ترمینال‌های اروپایی در سواحل غربی این قاره قرار گرفته‌اند، این در حالی است که روسیه از طریق شرق این قاره به تامین انرژی اروپا می‌پردازد.

علاوه بر این بازار جهانی حجم عمده‌ای از صادرات گاز آمریکا را به سمت آمریکای لاتین و آسیا سوق داده است. سال گذشته کل واردات گاز اروپا از آمریکا تنها برابر با نیمی از واردات مکزیک بوده است. دلیل عمده این موضوع اختلاف قیمت گاز در نقاط مختلف دنیا است. محموله‌های LNG آمریکایی در آسیا به قیمت بالاتری خریده می‌شوند. در نتیجه اختلاف قیمت بین مقاصد اروپایی و آسیایی سودآوری و انگیزه صادرات گاز به اروپا را پایین‌تر خواهد آورد.

البته پس از انقلاب شیل و افزایش تولید محصولات هیدروکربنی در ایالات متحده در دهه گذشته بحث صادرات گاز به اروپا و تنوع‌بخشی به منابع انرژی اروپا جان تازه‌ای گرفته است. در دولت اوباما بود که کنگره تصمیم گرفت تا با اجازه صادرات به شرکت‌های آمریکایی از متحدان خود در ناتو و همچنین ژاپن حمایت کند. اما امروز این مسائل اهمیت کمتری دارند زیرا ترامپ پیش از دیدار با دوست روسی خود، اتحادیه اروپا را دشمن اصلی خود در تجارت جهانی نامید، جمله‌ای که به این راحتی از یاد اروپایی‌ها نخواهد رفت. وی مکررا ارزش اتحاد آمریکا با شرکای اروپایی عضو ناتو را زیر سئوال برد. ترامپ وقتی صحبت از تجارت فولاد، آلمینیوم و اتومبیل شد، اروپا را تهدیدی تجاری خواند. لایحه جدید مدنظر کنگره برای کمک به «کشورهایی که متحد یا شریک تجاری آمریکا هستند» طراحی شده است. اما با لفاظی اخیر ترامپ مشخص نیست که آیا باید ناتو و اروپا را شریک آمریکا خواند یا دشمن آن!

جریده عالم

لیبی طرح تاسیس مراکز پذیرش مهاجران را رد کرد

لیبی طرح اتحادیه اروپا مبنی بر تاسیس مراکز مدیریت مهاجران و پناه‌جویان در لیبی را رد کرد. مقامات این کشور اعلام کردند که حتی در صورت کمک مالی اروپا نیز تصمیم خود در اعوض نمی‌کنند. نخست‌وزیر لیبی، فیاض السراج، با اعلام رسمی این موضع ایتالیا را به شک فرو برد. ایتالیا و لیبی روابط نزدیکی با یکدیگر دارند. در ماه ژوئن ایتالیا پیشنهاد داد که مراکز شناسایی و پذیرش پناه‌جویان در لیبی تشکیل شود تا مسئله توزیع پناه‌جویان بین کشورهای اروپایی بدین وسیله تسهیل شود. مسئله وقتی بغرنج شد که اروپا اعلام کرد در صورت ارسال پناهجویان از لیبی به اروپا، این اتحادیه مراکز پیشنهادی را در ایتالیا ایجاد خواهد کرد. در مقابل ایتالیا هم اعلام کرد علاقه‌ای به باز کردن بنادر خود ندارد و حتی کشتی‌های گشتی نجات پناهجویان را نیز قبول نخواهد کرد. این موضع گیری خشم دیگر کشورهای اروپایی را برانگیخت. نخست وزیر لیبی نیز در مصاحبه با روزنامه آلمانی بیلد اعلام کرد: «ما کاملا با پیشنهاد اروپا مبنی بر پذیرش مهاجران غیرقانونی مخالفیم. اروپاییان خود تصمیم بر پذیرش این مهاجران ندارند اما از ما چنین چیزی را می‌خواهند». وی ادعاهای رسانه‌ای مبنی بر کشتار پناهجویان و نیروهای کمکی توسط گارد ساحلی لیبی را رد کرد: «ما روزانه هزاران پناه‌جو را از سواحل کشور نجات می‌دهیم، کشتی‌های ما همواره در حال گشت‌زنی هستند». وی خاطر نشان کرد که در حال حاضر هم مراکزی برای سامان دهی وضعیت پناه‌جویان در لیبی وجود دارد اما این مراکز را اروپاییان تاسیس نکرده‌اند. هفته پیش وزرای امور خارجه کشورهای اروپایی موافقت کردند که با آموزش نیروهای گارد ساحلی لیبی، به این کشور کمک کنند. رییس مجلس اروپا، آنتونیو تایانی، پس از سفر به نیجر، یکی از مبادی ارسال پناه‌جو به اروپا، اعلام کرد که اروپا باید با تزریق پول بیشتر به ساحل لیبی، پناه‌جویان را ترقیب به توقف در لیبی کنند. وی خاطر نشان کرد که تعداد پناه‌جویانی که از نیجر به لیبی آمده و سپس راهی اروپا می‌شوند در حال کاهش است: «تا سال ۲۰۱۶ حدود ۹۰ درصد از پناهجویان از طریق نیجر و لیبی به اروپا مهاجرت می‌کردند اما این آمار در دو سال اخیر با کاهش ۹۵ درصدی از ۳۰۰،۰۰۰ نفر به ۱۰،۰۰۰ نفر رسیده است».

تداوم پیشروی های ارتش سوریه در جنوب این کشور

ارتش سوریه در ادامه پیشروی های برق آسای خود بر مناطق جدید در جنوب این کشور مسلط شد و شمار زیادی از تروریستها را به هلاکت رساند.

به گزارش مهر به نقل از روسیا الیوم، منابع سوری از آزادسازی تپه ها، روستاها و شهرک های جدیدی در منطقه حدفاصل میان حومه درعا و قنیطره خبر دادند. این منابع بیان کردند: ارتش سوریه تپه های احمر غربی و شرقی و روستاها و شهرکهای رسم قطیش، رسم الزاویه، عین زیوان، عین العبد، کودنه والاصبح در منطقه حدفاصل میان حومه درعا و قنیطره را از لوث تروریستها آزاد کرد. به گزارش این منابع؛ در جریان عملیات ارتش سوریه شمار زیادی از تروریستها کشته شدند و ادوات و سلاح و مهمات آنها منهدم شد و بقیه مجبور به فرار از مقابل نیروهای ارتش سوریه شدند. این در حالی است که ارتش سوریه روز گذشته ۲۱ روستا و مزرعه را آزاد کرده و موفق به انهدام مواضع و استحکامات گروههای مسلح در حومه های درعا و قنیطره شده بود. گروه‌های مسلح در شهرک های المزیریب و الیادوه در حومه درعا نیز قبلا سلاح سنگین و متوسط خود را به ارتش سوریه تحویل داده بودند و این پس از ملحق شدن این دو شهرک به عملیات آشتی بود.

در همین حال منابع سوری از ورود اتوبوسهای حامل افراد مسلح و خانواده های آنها از شهرک محجه در حومه درعا به سوی ادلب در راستای توافق آشتی خبر دادند.

خبر

دستاوردهای شرکت‌های روس از دیدار هلسینکی

آمریکا شرکت روسی RUSAL را از تحریم‌ها معاف می‌کند

بنا به اعلام استیون مونیخن، وزیر خزانه‌داری آمریکا این کشور تحریم‌های اعمال شده بر شرکت تولید آلمینیوم Rusal را پایان خواهد داد تا این شرکت بتواند به فعالیت‌های خود ادامه دهد. این اعلام نظر آخرین نشانه از کمک دولت ترامپ به این شرکت روسی است که طی چند ماه گذشته قدم به قدم رضایت وزارت خزانه‌داری آمریکا را جلب کرده است تا این تحریم‌ها از بین بروند. ماه آوریل وزارت خزانه‌داری آمریکا با تحریم میلیاردر معروف روس، الگ دریپاسکا و هشت شرکت بزرگی که وی در آنها سهام‌دار عمده است وی را به انجام اعمال بدخواهانه متهم کرد. شرکت آلمینیوم‌سازی Rusal نیز یکی از این شرکت‌ها بود. با اعمال این تحریم‌ها بازار آلمینیوم جهانی دچار تلاطم شد و در نتیجه کشورها و شرکت‌های مختلف فعال در این صنعت با لابی با خزانه‌داری آمریکا خواهان برداشت این تحریم‌ها شدند.

بنا به اعلام مونیخن، این شرکت در بسیاری از مسائل اهداف ما را برآورده کرده است. وی که در سائوپائلو به سر می‌برد قرار است در نشست گروه G۲۰ در مورد تامین مالی شرکت کند. در مورد برداشت تحریم‌ها گفت: «من نمی‌خواهم دقیقا خواسته‌های خزانه‌داری از این شرکت را اعلام کنم و میزان پایبندی آنها را در اینجا بررسی کنم اما ما می‌توانیم به راه‌حل مشترکی دست پیدا کنیم و این هدف مشترک ما است؛ هدف ما این است که شرکت Rusal از چرخه اقتصاد خارج نشود». وی در ادامه بر نقش مهم این شرکت در بازار جهانی آلمینیوم تاکید کرد. ماه پیش بود که سهام‌داران شرکت Rusal با انتخاب هیئت مدیره جدید، مدیران ارشد و اجرایی مستقلی را برای این شرکت برگزیدند. دریپاسکا و تیم مدیران ارشد وی از هیئت مدیره این شرکت کنار رفتند و در حال حاضر کنترل کمتری بر این شرکت دارند.

